

RAIMON EN TERRES SUDAMERICANES

El dia 21 d'agost es concretava un projecte llargament covat pels integrants d'Obra Cultural Catalana de Buenos Aires: arribava a l'aeroport d'Ezeiza el cantant Raimon, acompanyat de la seva muller Annalisa.

Fidel a la idea de projectar la cultura catalana per tot l'àmbit argentí, Obra Cultural Catalana invita Raimon a realitzar una sèrie de recitals de cara, principalment, al públic del país, per a la qual cosa es posa en contacte amb els dirigents del Teatro Payró i fixaren els dies 27, 28 i 29 d'agost per a la presentació del nostre cantant a Buenos Aires. Paral·lelament, hom establí contactes amb Uruguai i Xile i comunicava a la premsa argentina, i a la d'aquells països, la vinguda de Raimon, tot acompanyant la comunicació d'un ampli informe sobre la seva personalitat i la seva carrera artística.

Sorprenentment, tot i que no fou encarada una promoció de caràcter comercial, la reacció de la gent de premsa fou positiva. Raimon era molt més conegut que no pas suposaven els seus connacionals. El dissabte de l'arribada, a les quatre de la tarda, Radio Municipal passava quatre cançons de Raimon, amb comentaris ~~text~~ a càrrec de Sara Sluger, qui manifesta l'admiració que sentia pel cantant que visitava per primera vegada l'Argentina, i en feia una acurada síntesi dels propòsits que l'animen. A les sis de la tarda, Obra Cultural Catalana li donava la benvinguda públicament al seu local, on s'aplega una munió de gent de parla catalana i destacats periodistes argentins. A partir del dilluns següent, totes les revistes setmanals publicaven reportatges sobre Raimon, i adhuc entrevistes, il·lustrats amb fotografies ad-hoc. En tots els casos, i això és digne de remarcar-ho, les notes han donat una fidel visió de la problemàtica catalana, del fet nacional i de les dificultats contra les quals es debat Raimon, "el catalán prohibido", com el qualifica la revista Confirmado. I a partir del dilluns, també, s'esgotaven les localitats del teatre, de tal manera que el dimecres ja venien entrades sense numerar, advertint el públic que haurien de seure en tamborets dalt l'escenari. El divendres a dos quarts de dues al Canal 7 de televisió, Pinky, locutora d'ascendència catalana, segons que subratlla, li feia una entrevista al seu programa periodístic "Somos", i Raimon hi cantava dues seves cançons.

El clima era creat. L'expectativa arribava al punt al·lúrid. Catalans i argentins

esperaven amb ansia el debut del trobador català del segle XX, que amb la seva "maltractada llengua" hauria de denunciar les injustícies de que són víctimes tants d'homes del seu país, i de tants països del món, i reivindicar els drets inalienables dels països de llengua catalana.

El dia arriba. I el divendres 27 d'agost, el Teatro Payró era ple de gom a gom. Al vestíbul, hom anunciava quatre recitals més a partir ^{del dijous} de la setmana següent. I Raimon canta...

Les cançons que havia escollit per als recitals programats per en aquestes terres comformen una mena d'antologia de la seva producció dels darrers nou anys. El públic i la crítica de Buenos Aires manifestaren llur entusiasme per aquell cantant que incansablement porta arreu del món el clam d'un poble engrillonat en la llengua d'aquest poble, i mentrestant, Raimon travessava el Rio de la Plata cap a l'Uruguai. Els dies 8 i 9 de setembre actua al Teatro Nueva Stella de Montevideo en sengles recitals organitzats pel Club Teatro i sota el patrocini del Teatro Payró i Obra Cultural Catalana de Buenos Aires. El dia 10 actua davant 2.500 estudiants al Paraninf de la Universitat de la capital uruguaiana i, esperonats per l'èxit assolit, els membres del Club Teatro prepararen un altre recital per al dia 12, el qual fou gravat en directe per fer-ne un long-play que serà editat a l'Uruguai.

De tornada a l'Argentina, el dia 19, Raimon es trasllada a la ciutat de Rosario (Província de Santa Fe) on el Centre Català d'aquella localitat programa un recital, patrocinat per Obra Cultural Catalana, amb la col.laboració de la Fundación Héctor I. Astengo, la qual cedí gentilmente la seva sala teatre.

L'altra fita era la ciutat de Córdoba, capital de la província del mateix nom, on actuaria el dia 23. L'acte fou organitzat per Radio Universidad de Córdoba, amb la col.laboració del Club Català de Córdoba i O.C.C., dins un cicle de recitals a carrec de distingides figures de la cançó, com ara Atahualpa Yupanqui, Mercedes Sosa, i que tenen lloc a l'Estadiu Atenas. D'ençà de l'arribada de Raimon a l'Argentina, l'emissora cordobesa passa cançons de Raimon sense parar. Quan Raimon baixa de l'avió a l'aeroport de Córdoba, integrants del cor universitari el reberen amb la cançó Al vent, en català. I al vespre del dia 23, més de sis mil persones, "estudiants i no estudiants", s'adreçaren a l'Estadiu Atenas, on a partir de la segona cançó ja no deixaren d'aplaudir, i acompanyaren amb picament de mans algunes de les cançons, com Societat de consum i La muntanya es fa vella. El recital fou retransmes per

esperaven amb ansia el debut del trobador català del segle XX, que amb la seva "maltractada llengua" hauria de denunciar les injustícies de que són víctimes tants d'homes del seu país, i de tants països del món, i reivindicar els drets inalienables dels països de llengua catalana.

El dia arriba. I el divendres 27 d'agost, el Teatro Payró era ple de gom a gom. Al vestíbul, hom anunciava quatre recitals més a partir ^{del dijous} de la setmana següent. I Raimon canta...

Les cançons que havia escollit per als recitals programats per en aquestes terres comformen una mena d'antologia de la seva producció dels darrers nou anys. El públic i la crítica de Buenos Aires manifestaren llur entusiasme per aquell cantant que incansablement porta arreu del món el clam d'un poble engrillonat en la llengua d'aquest poble, i mentrestant, Raimon travessava el Rio de la Plata cap a l'Uruguai. Els dies 8 i 9 de setembre actua al Teatro Nueva Stella de Montevideo en sengles recitals organitzats pel Club Teatro i sota el patrocini del Teatro Payró i Obra Cultural Catalana de Buenos Aires. El dia 10 actua davant 2.500 estudiants al Paraninf de la Universitat de la capital uruguiana i, esperonats per l'èxit assolit, els membres del Club Teatro prepararen un altre recital per al dia 12, el qual fou gravat en directe per fer-ne un long-play que sera editat a l'Uruguai.

De tornada a l'Argentina, el dia 19, Raimon es trasllada a la ciutat de Rosario (Província de Santa Fe) on el Centre Català d'aquella localitat programa un recital, patrocinat per Obra Cultural Catalana, amb la col.laboració de la Fundación Héctor I. Astengo, la qual cedí gentilmente la seva sala teatre.

L'altra fita era la ciutat de Córdoba, capital de la província del mateix nom, on actuaria el dia 23. L'acte fou organitzat per Radio Universidad de Córdoba, amb la col.laboració del Club Català de Córdoba i O.C.C., dins un cicle de recitals a carrec de distingides figures de la cançó, com ara Atahualpa Yupanqui, Mercedes Sosa, i que tenen lloc a l'Estadiu Atenas. D'ençà de l'arribada de Raimon a l'Argentina, l'emissora cordobesa passa cançons de Raimon sense parar. Quan Raimon baixa de l'avió a l'aeroport de Córdoba, integrants del cor universitari el reberen amb la cançó Al vent, en català. I al vespre del dia 23, més de sis mil persones, "estudiants i no estudiants", s'adreçaren a l'Estadiu Atenas, on a partir de la segona cançó ja no deixaren d'aplaudir, i acompanyaren amb picament de mans algunes de les cançons, com Societat de consum i La muntanya es fa vella. El recital fou retransmes per

Radio Universidad. Així mateix, Raimon aparegué en un programa del Canal de televisió de Córdoba, en el qual fou entrevistat per dos periodistes.

Encara hauria de complir amb un altre compromís en terra argentina. El dissabte 25 es presentava al Teatro Diagonal de Mar del Plata, en dos recitals, a les nou i onze del vespre, organitzats pel Cine Club Mar del Plata i la col.laboració d'O.C.C., sota els auspicis del diari La Capital i de LU9 Emisora de Mar del Plata. Un dels recitals fou gravat en directe per a l'edició d'un long-play que sera distribuït per tot el territori argentí.

Amb recança, Obra Cultural Catalana el diumenge 25 li oferí un vi de comiat. Efectivament els integrants d'aquesta institució, no s'avenien a la idea de dir "adéu" a Raimon, car ~~XXXX~~ d'arreu rebien invitacions i ofertes per a nous recitals, però un altre compromís l'acuitava a abandonar Buenos Aires, a Raimon: Xile l'esperava. I avui, dia 28 de setembre, Raimon acompanyat per la seva muller, ha partir en avió cap a Xile, on haura de cantar i deixar també un disc gravat, un long-play, però abans de prendre vol ens ha confirmat que a mitjans d'octubre tornara. Hi ha una possibilitat que prengui part en un festival popular, al costat de Mercedes Sosa, cantant argentina, de Daniel Viglietti, cantant uruguaia, d'els Quilapayun, conjunt xile, els quals es caracteritzen per un tipus de cançó testimonial amb música de caracter folklòric de llurs països respectius. I així, doncs, enlloc de dir-li aquell "adéu" que ens recava, l'hem acomiadat amb un x eufòric "a reveure!"

Jordi Arbones

Radio Universidad. Així mateix, Raimon aparegué en un programa del Canal de televisió de Córdoba, en el qual fou entrevistat per dos periodistes.

Encara hauria de complir amb un altre compromís en terra argentina. El dissabte 25 es presentava al Teatro Diagonal de Mar del Plata, en dos recitals, a les nou i onze del vespre, organitzats pel Cine Club Mar del Plata i la col.laboració d'O.C.C., sota els auspicis del diari La Capital i de LU9 Emisora de Mar del Plata. Un dels recitals fou gravat en directe per a l'edició d'un long-play que sera distribuït per tot el territori argentí.

Amb recança, Obra Cultural Catalana el diumenge 25 li oferí un vi de comiat. Efectivament els integrants d'aquesta institució, no s'avenien a la idea de dir "adéu" a Raimon, car ~~XXXX~~ d'arreu rebien invitacions i ofertes per a nous recitals, però un altre compromís l'acuitava a abandonar Buenos Aires, a Raimon: Xile l'esperava. I avui, dia 28 de setembre, Raimon acompanyat per la seva muller, ha partir en avió cap a Xile, on haura de cantar i deixar també un disc gravat, un long-play, però abans de prendre vol ens ha confirmat que a mitjans d'octubre tornara. Hi ha una possibilitat que prengui part en un festival popular, al costat de Mercedes Sosa, cantant argentina, de Daniel Viglietti, cantant uruguaia, d'els Quilapayun, conjunt xile, els quals es caracteritzen per un tipus de cançó testimonial amb música de caracter folklòric de llurs països respectius. I així, doncs, enlloc de dir-li aquell "adéu" que ens recava, l'hem acomiadat amb un x eufòric "a reveure!"

Jordi Arbones